

раина тяготеєт к безоглядній евроінтеграції, юго-східна Україна тяготеєт к компліментарним відносинам з Росією.

Роль православної церкви в євразійських теоріях. Євразійство настає на компліментарних відносинах з ісламським світом. Негативні відносини євразійців к світовому тероризму, від особи якого виступають якби ісламські фундаменталісти, на справі являються модерністськими девіаціями ісламу (вахабізм, сулафізм). Гра терористів на руку атлантистським стратегам. Відношення православної і католицької церкви. Недопустимість місіонерської експансії західних християнських версій на традиційні просторы православної єкумени. Недопустимість релігійних конфліктів являється основним напрямком євразійської релігійної політики.

Хід історії як поступового руху від традиційного суспільства (премодерн) через сучасне суспільство (модерн) к постсучасному суспільству (постмодерн). Осмислення людини і його свобод в цих трьох різних етапах історичного процесу. Бого-людина традиції, індивідуум модерну і симулятивний імідж постмодерну. Євразійство – є вектор повернення к традиційній антропології. Філософські, богословські, моральні, етнічні аспекти осмислення людини в євразійській філософській проблематиці.

Євразійство є більш фундаментальний і масштабний синтез континентальних інтеграційних процесів, здатний протистояти однопольним глобалістським процесам в главі яких стоять транснаціональні корпорації і фінансові еліти Заходу.

*Медвідь Ф.М. – канд. філос. н.
Коваленко Л.М.*

(Ірпінь, Нац. акад. ДПС України)

ВЕРХОВЕНСТВО ПРАВА ТА ДОТРИМАННЯ ПРАВ І СВОБОД ЛЮДИНИ ЯК ВАЖЛИВІ ПЕРЕДУМОВИ ІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ ДО ЄС

Утвердження прав людини, забезпечення гідних умов її життя, честі і гідності виступають як мета сучасного розвитку суспільства. Ідеї гуманізму, пріоритети загально людських цінностей знаходять своє відображення в діяльності сучасних держав, найбільш розвинених країн світу, міжнародних організацій, що характеризуються як демократичні, соціально орієнтовні і правові.

Обов'язковою передумовою серйозного розгляду питання про перспективи європейської інтеграції України є виконання нею вимог, що ставляться документами Євросоюзу до потенційних кандидатів на членство в цьому інтеграційному об'єднанні. Поряд з вимогами економічного та соціального характеру надзвичайно важливим є виконання критеріїв пра-

вового характеру. Зокрема, Україна має бути визнана європейськими структурами як держава, в якій існує верховенство права, міцна плюралістична демократія, реалізуються права та основні свободи людини [1, 54]. З цього слідує, що процес реалізації прав і свобод людини є відбиттям і втіленням засад верховенства права, ефективності закону та розвитку національної демократії. А це в свою чергу, є обов'язковою умовою, без якої ці всі поняття нічого не варті. В цьому вбачається взаємозв'язок проголошених ціннісних орієнтирів на захист прав, свобод та інтересів людини і процесу ефективного законодавчого регулювання суспільних відносин.

Такий напрям, як відомо, забезпечить послідовне втілення в життя прав людини та нормальне функціонування демократичних інститутів, розвиток механізмів реалізації прав людини та зміцнення демократичних засад суспільства. В преамбулі Європейської конвенції прав людини 1950 року (далі – ЄКПЛ) однозначно вказується на забезпечення верховенства права в демократичному суспільстві, а сама ідея верховенства є провідною у забезпеченні основоположних засад захисту прав і свобод людини.

Основну відповідальність за забезпечення верховенства права через реалізацію прав людини європейське право покладає на національні держави. Саме національне законодавство та судова система має гарантувати ці права. Міжнародний механізм відіграє лише субсидіарну роль, виправляючи окремі помилки держав та вчасно вказуючи їм на необхідність більш ретельного застосування міжнародних положень. Таким чином, реалізуючи норми національного законодавства, фактичні зусилля одночасно спрямовані на зміцнення демократії, верховенства права та, зрештою, виконання зобов'язань, взятих за міжнародно-правовими документами, зокрема, згаданою вже, і Європейською конвенцією. І навпаки, якщо держава дозволяє нехтувати своїми власними законами, не забезпечує ефективного правозастосування на національному рівні – вона неминуче порушуватиме свої міжнародні зобов'язання та підірватиме політичну довіру до себе з боку партнерів, зокрема – європейських.

Відповідно до такого підходу, всі деталі, подробиці того, як користуватися індивідуальними правами, як їх захищати, визначаються на національному рівні, а ЄКПЛ лише вимагає суворого дотримання національного законодавства, що ґрунтується на основоположних принципах, загальновизнаних у Європі та підтверджених у Конвенції. До них належать такі вимоги, як: ніхто не може бути позбавлений волі інакше, як на підставі закону; ніхто не може бути засуджений інакше, як на підставі закону та уповноваженими на те органами; ніхто не може бути позбавлений власності інакше, як на підставі закону тощо. Забороняється обмежувати інакше, як на підставі закону свободу самовираження, свободу мирних збо-

рів та асоціацій. При цьому йдеться про національний, внутрішньодержавний закон.

Отже, реалізація прав людини, визнаних європейським правом, полягає передусім у дотриманні національного законодавства, приведеного у відповідність з його вимогами. Лише послідовне та беззастережне дотримання такого законодавства здатне забезпечити верховенство права в демократичному суспільстві.

Важливим аспектом проблеми виявляються юридико-технічні параметри національного законодавства, в тому числі – про права людини. Найбільшою небезпекою тут є абстрактність, незрозуміла фразеологія, заплутана, зайва теоретичність, відсутність механізмів реалізації, чим, на жаль, і досі страждають чимало актів українського законодавства. Порушення спеціальних юридичних вимог при законотворчому процесі призводить лише до формального закріплення прав людини, які на практиці абсолютно відірвані від реальності.

Відповідно до ЄКПЛ, недостатньо самого лише утримання з боку державної влади від дій, що прямо порушують права людини. Держави повинні вживати постійні зусилля й здійснювати всі необхідні заходи позитивного характеру для матеріального і процесуального забезпечення прав людини.

Таким чином, необхідною умовою для подальшого поступу в інтеграції України до Європейського Союзу є дедалі повніший та більш послідовний захист прав людини, розвиток та удосконалення їхньої системи, виходячи з названих засад. Це, у свою чергу, сприятиме забезпеченню набуття нашою державною ознак плюралістичної демократії та розвитку в ній верховенства права.

Література:

1. Медвідь Ф.М. Національно-державні інтереси та геополітичні пріоритети України в контексті глобалізації та євроінтеграції // Вісник КНУ ім. Т. Шевченка. Філософ. Політологія. – 2004. - №70-72. – С.52-54.

Мельник М.Т. – асп.

(Київ)

УКРАЇНСЬКА МОДА В КОНТЕКСТІ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ

Основною проблемою культурної інтеграції України в Європу виступає так звана „вестернізація”, тобто поширення західних стандартів життя, що може призвести до втрати українцями своєї національної ідентичності. Радянська ідеологія недооцінювала і навіть засуджувала моду, насаджувала традиції як єдине джерело художньої творчості в моделюванні костюма. Це призвело до „шароварщини”, нешанобливого ставлення до традиційного українського вбрання та заздрісного погляду на західну моду. Сучасна мода як соціокультурний феномен, характеризується космо-